

MIJN ERVARINGEN MET DE CHABO

Door: Greg Davies, Australië

Ik fok al meer dan 40 jaar sierkippen, zowel groten als krielen, en als iemand me destijds gezegd zou hebben dat het ras wat ik het leukste zou vinden, de Chabo zou zijn, zou ik geantwoord hebben dat ik dat ras echt nooit zou gaan houden. Maar hoe vreemd kan het lopen ...

Een paar jaar geleden kreeg ik van iemand een paart witte Chabo's, als dank voor een klusje wat ik voor hem gedaan had. Ongelukkiger wijze kreeg een vos ze te pakken, toen ik een keer het hok niet goed afgesloten had. Dus dat was het einde van mijn Chabo's. In die tijd fokte ik Cochinkrielen en was niet serieus van plan om een ander ras te nemen.

Na mijn keuring op een show in het noorden van New South Wales, vroeg iemand me of ik interesse had in een Chabo haantje. Ik weet niet waarom, maar ik kocht het dier en nam hem mee naar huis.

Daar realiseerde ik me dat ik geen hen had die er bij paste, maar een bevriende fokker gaf me een aardig berken hennetje. Zo begon ik de Chabo fok, met een vorstelijke investering van 5 Australische Dollars.

Rechts: Mijn eerste \$5 (donker) goudberken haantje.

Deze twee dieren hadden allebei mooi korte pootjes en hadden de aparte U-vormige rug/staartlijn, die absoluut noodzakelijk is om het gewenste type te behouden. Beiden waren ook kort en diep van romp.

Met deze twee dieren heb ik een sterke lijn kunnen opbouwen van berken en goudhalzige Chabo's. *(Noot van de redactie: Hij spreekt van kleurslagen die bij Oud Engelse Vechters voorkomen.)*

Mijn fokmethode

Lang geleden, in 1970, ik was nog maar een jochie, was ik foto's aan het nemen op een show in Zuid Australië, toen een aardige man mij aansprak, die de fokker was van de Chabo die ik juist op de foto zette. Hij zei: "Een Chabo moet lijken op een kleine schoendoos met een grote start". Toen ik zelf met het ras begonnen was, herinnerde ik me die woorden weer en heb ik steeds geprobeerd om dat type te bereiken.

Links: Dit haantje heeft niet de gewenste U-vormige ruglijn. Als gevolg heeft hij niet het gewenste type en is te hoog gesteld. Hij heeft ook te lange pootjes.

Zelf fok ik altijd kortbenig X kortbenig. De Chabo's met de lange pootjes doe ik weg, want ik zie geen nut om daarmee te fokken. Sommige fokkers houden vol dat langere pootjes nodig zijn in de foktoom, maar ik zie geen noodzaak om te fokken met dieren die niet standaardmatig zijn en veel kuikens zullen geven die ook weer lange pootjes hebben en die ik dus steeds weer een weg moet doen. Van slechte bevruchting is desondanks nooit sprake.

In Australië krijgt een Chabo 55 punten voor type en slechts 10 voor kleur, dus in de foktoom schenk ik totaal geen aandacht aan de kleur. Mijn stam is gefixeerd op een zwarte vleugeldriehoek, dus ik krijg altijd dieren in originele Oud Engelse kleurslagen, die perfect geschikt zijn om te showen.

Zaken waar ik wel op let:

- Stevig, 'doos-achtig' type, diepe en brede body met ronde borst.
- Correcte vleugeldracht. De punten

van de eerste kleine slagpennen moeten de eersten zijn die afslijten. De vleugels moeten niet hangen, maar de lichaamsroning volgen en daarbij parallel aan de grond gedragen worden.

- Korte pootjes, sterk en rond van vorm, met rechte tenen. Chabo's hebben vaak een zwakke buitenteen die gedraaid is in het midden. Ik zie ook graag grote sporen, als bij een vechthoen – ik denk dat dit een eigenschap is die de poten sterk houdt.
- Zeer korte rug met U-vormige hals/rug/staartlijn, in beide seksen.
- Zachte, brede veren.
- Stevige kammen, vooral bij de hanen. Chabo's hebben vaak te smalle kamtanding of vorktanden.
- Intensieve oogkleur.

Ik begin het fokseizoen meestal met de oude hanen en hennen die hun kwaliteit al eerder bewezen hebben. Hiermee zet ik de lijn uit voor het nieuwe fokseizoen. De hennen worden dan gepaard aan hun zonen uit het voorgaand jaar. Ik fok zelden met jonge hennen, ik wacht tot ze een jaar oud zijn. Maar dat is gewoon mijn manier.

Rechts: Jonge geelberken haan.
Onder: Jonge goudberken hen.

Fabeltjes over Chabo's

Er zijn een aantal fabeltjes in omloop aangaande de Chabo.

Fabel 1: Het letaal gen *Cp*. Dit gen veroorzaakt de korte pootjes, zoals gewenst voor de show. Anders dan men vaak denkt, sterven de kuikens met een dubbele dosis van dit dodelijke gen, al vroeg tijdens het broedproces af; ze zullen nooit uitkomen en lijden dus niet. In mijn foklijn heb ik een gemiddeld uitkomstpercentage van 70%, wat heel acceptabel is.

Fabel 2: Chabo kuikens zijn moeilijk groot te brengen. Ik vind Chabo kuikens vitaal, snel groeiend en heel actief.

Fabel 3: Chabo's zijn slechte leggers. Mijn ervaring is dat de hennen heel constant leggen; ze beginnen vroeg in het seizoen en leggen door tot in de winter. Het zijn ook heel goede kloeken.

Boven: Een Chabo kloek met haar kuikens.

Links: Mijn kleinzoon Zac bij de Chabo's.

Vorbereiding op de Show

Ik kies de showdieren al op jonge leeftijd uit. De besten stellen zich al als ze een paar weken oud zijn. Mijn ervaring is dat drukke, snelgroeende kuikens vaak niet de beste showdieren worden. Het zijn juist de kleinere, stillere kuikens die uiteindelijk de besten zijn. Misschien is dat alleen in mijn lijn? Als je deze kuikens goed verzorgt en voorkomt dat ze overheerst worden door de anderen, groeien ze toch uit tot sterke en actieve dieren.

Hennenkuikens laat ik in groepjes opgroeien en neem ze maar af en toe in handen - net vaak genoeg om ze er aan te wennen. Zo groeit de bevedering mooier uit, vind ik.

De haantjes fok ik op in individuele kooien van 1m x 1m en ik neem ze elke dag in handen. Op deze manier wennen ze snel aan mensen en handen en zullen zich in de showkooi op de ideale wijze stellen voor de keurmeester.

Helaas gebruiken sommige keurmeesters een keurstok bij het beoordelen van de Chabo, wat geheel onnodig is en waardoor zelfs het tegenovergestelde doel wordt bereikt. Net als Cochin krielen moeten ze zich rustig en laag bij de grond stellen, niet opgepord worden tot ze zich nerveus oprichten. Ik laat ze meestal toch een beetje aan de keurstok wennen, zodat ze er te zijner tijd er hopelijk gewoon onverstoorbaar onder blijven.

Boven: Borstkleur van dit haantje is niet correct en de zwartbonte hen zou geen rood in de hals moeten hebben.

Tot slot

Ik kan me nu niet meer voorstellen dat ik dit leuke rasje niet zou fokken en ik denk dat ze voor altijd in mijn tuin zullen zijn. Nooit had ik een ras dat me zoveel plezier gaf als deze kleine, parmantige krielen.

Ik wil de Chabo dan ook graag aanbevelen aan iedereen die houdt van iets bijzonders, die een uitdaging zoekt qua fokken en showen, of gewoon wat vriendelijke, productieve krielen zoekt, die weinig ruimte opeisen in de tuin.

Japanese Bantam Club of Australia, website

<http://www.japanesebantamclubaustralia.com/>

Fokkers uit andere landen zijn welkom bij deze club, om hun Chabo's en fokmethode te bespreken en deel te nemen aan de activiteiten van de website.